

Spørgsmål 3:

Betyder erklæringen (tillæg II) om at støtte EU-tiltag, at Danmark har påtaget sig at støtte EU-tiltag, som baserer sig på anvendelse af atomkraft, eller kan Danmark fastholde sin modstand mod, at brugen af atomkraft skal bruges for samlet at opnå EU's samlede måltal for CO₂-reduktion?

Svar:

Som anført under svaret på spørgsmål nr. 2 har Danmark *ikke påtaget sig* at støtte udviklingen af EU-tiltag (jf. corrigendum til erklæringen side 47).

Danmark har på ingen måde forpligtet sig til at støtte udviklingen af atomkraft, hvorfor Danmark kan og vil fastholde sin modstand mod brugen af atomkraft generelt i EU. Det gælder også i relation til opfyldelsen af EU's samlede reduktionsforpligtelse inden for Kyotoprotokollen.

Spørgsmål 4:

Ministeren bedes oplyse, hvor mange tons CO₂ EU opgør den danske forpligtelse til, samt oplyse, hvor mange tons CO₂ Danmark – med erklæringen i bilag II – påtager sig at opnå via indenlandske og tidligere EU-tiltag, og hvor stor en andel heraf der forventes opnået via de tidligere EU-tiltag?

Svar:

EU's miljøagentur opgør i sine årlige rapporter de danske reduktioner både i forhold til udledning i 1990 korrigeret for elimport og i forhold til de faktiske tal. EU's 8 pct.s reduktion ses i forhold til de samlede faktiske udledninger i EU i 1990. I sammenlægningen af, hvor langt EU samlet er nået i forhold til forpligtelsen på 8 pct., indregner agenturet således Danmark med det faktiske tal for 1990.

Danmark har givet tilsagn om at reducere med 21 pct. af 1990-tallet korrigeret for elimport, dvs. en reduktion fra 76,4 mio. t til 60,4 mio. t, jf. tabel 2, side 8 i bemærkningerne. Det er dette tilsagn, der skal konfirmeres i forbindelse med, at byrdefordelingen i EU gøres juridisk forpligtende.

En opgørelse af de 21 pct. af Danmarks faktiske udledninger i 1990 giver ca. 15 mio. t og vil le indebære en reduktionsforpligtelse for Danmark ned til ca. 55 mio. t.

I øvrigt henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 2.

Spørgsmål 34:

I forlængelse af besvarelsen af spørgsmål 2 bedes ministeren redegøre præcist for det kronologiske forløb omkring den aftalte byrdefordeling, vedtagelsen heraf samt den afgivne erklæring, hvor Danmark tager forbehold for referenceåret.

Svar:

I forbindelse med miljørådsmødet den 3. marts 1997 blev det bl.a. aftalt, at EU på den tredje partskonference (COP3) skulle foreslå en reduktion på 15 pct. i 2010, og der var i den forbindelse enighed om en foreløbig intern byrdefordeling for de 10 pct.s vedkommende. Danmark ville i denne kontekst bidrage med en reduktion på 25 pct.

Forhandlingerne i Kyoto endte med, at EU påtog sig en samlet reduktionsforpligtelse i 2008-2012 på 8 pct. På rådsmødet den 16.-17. juni 1998 blev der på denne baggrund aftalt en ny intern byrdefordeling. Danmark indgik i denne fordeling med en reduktionsforpligtelse på 21 pct., og Danmark afgav samtidig den pågældende erklæring til rådskonklusionerne, hvor forpligtelsen relateres til referenceåret 1990 korrigeret for elimport.

I øvrigt kan jeg henvise til redegørelsen om Folketingets tilslutning til de danske forpligtelser vedlagt mit brev til udvalget af 10. maj 2001.

Spørgsmål 35:

Endvidere bedes nærmere forklaret – når erklæringen ifølge besvarelsen af spørgsmål 2 er afgivet samtidig med vedtagelsen af rådskonklusionerne – hvorfor og med hvilke argumenter de øvrige EU-lande/EU-Kommissionen fastholder, at Danmark har påtaget sig en forpligtelse med udgangspunkt i den faktiske udledning i år 1990 som basis.

Svar:

Ifølge Kyotoprotokollens artikel 4 kan lande, der deltager i regionale sammenslutninger, som f.eks. EU, aftale at opfylde deres forpligtelser i fællesskab. Protokollen kræver i den forbindelse, at betingelserne for aftalen og de enkelte medlemslandes respektive forpligtelser notificeres samtidig med ratifikationen. EU's samlede